

[Elisabeth Arnold]

de, der betaler den største skat, også kommer til at få den største skattelettelse. De, der bliver »hårdest ramt« af et forslag som dette her, er jo dem, der ingen skat betaler, for de får ikke den lettelse, som andre får.

Så den form for social profil vil vi ikke diskutere. Men vi vil gerne diskutere andre former for social profil, hvis der er tale om, at folk får en forhøjelse af skatten. Det synes jeg er et alvorligt problem, som hr. Rahbæk Møller gør ret i at rejse, og det vil vi selvfølgelig gerne diskutere. Den relative bedømmelse af, hvem der får flest lettelser, synes jeg ikke hører hjemme i denne forbindelse, men hvis der er tale om regulære skatteforhøjelser, et for højt skattetryk på visse grupper, vil vi godt være med til at diskutere det.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg kan forstå, at fru Elisabeth Arnold gør brug af andre eksperter end den øvrige del af Folketinget, når hun kan påstå, at der ikke er noget, der får tilbagevirkende kraft.

Jeg skal undlade at gå ind i de enkelte ting, men bare nævne nogle punkter, hvor det får tilbagevirkende kraft. Det gør det i forbindelse med goodwillbeskatningen, det gør det i forbindelse med afskrivningsreglerne, det gør det i forbindelse med afskaffelsen af 3-års-reglen, og det gør det f.eks. i forbindelse med de udbud, som B&W har haft vedrørende bygning af skibe.

Jeg skal lade være med at gå i detaljer og vente med det, til vi kommer til udvalgsbehandlingen, og så kan jeg jo spørge ved anden behandling, om CD og De Radikale er tilfredse med, at man går ind for forslag, der har tilbagevirkende kraft.

Glønborg (KRF):

En journalist har engang sagt det helt rigtige, at pressens opgave er at holde øje med, at de politiske partier fører den politik, de er valgt på.

Jeg er glad for, at enhver, der sammenligner Kristeligt Folkepartis skatteprogram og regeringens skattepakke, vil kunne se stor overensstemmelse. Det er ikke så mærkeligt, for Kristeligt Folkeparti er ikke et interessegrupparti. Vi arbejder altid for helheden. Jeg vil tilade mig at citere et afsnit fra vores skatteprogram:

»Beskatningen af arbejdsindkomst skal fortsat ske efter en progressivt stigende skattesats, således at beskatningen af de største indkomster procentvis er størst. Men det er vigtigt, at marginals-katten over en årrække bliver sænket. Det bør i første omgang ske gennem en nedsættelse af den laveste skattesats (proportional-satsen). Ved beregningen af skat skal uudnyttede bundfradrag kunne overføres mellem ægtefæller.«

Vi er taknemmelige for at kunne sige, at det alt sammen er blevet opfyldt med denne skattepakke.

Naturligvis har vi ikke fået alt, som vi kunne ønske det, og vi har aldrig haft det sådan, at vi har fået alt. Men vi har ganske stille arbejdet for at få nogle principper igennem. Jeg kan da sige, at vi har været meget optaget af, at netop én indkomst-familier kunne blive tilgodeset, og at man anerkender, at det er familien i højere grad end bare den enkelte person, der er skatteobjektet.

Hvis vi ser på situationen, som den er i dag på det felt, må vi jo sige, at efter de gældende skatteregler kan alle ægtepar udnytte begge ægtefællers personfradrag samt bundfradraget på 168.000 kr. for 6-procents-skatten, uanset hvorledes indkomsten fordeles på mand og kone.

Men det er sådan, at én indkomst-ægtepar ved alle indkomstniveauer har et mindre rådighedsbeløb efter skat end et ægtepar med præcis samme indkomst, der blot er fordelt på to indkomster. For at tage et eksempel: Hvis vi har to familier, begge med en husstandsindkomst på 336.000 kr., og det er sådan, at i den ene familie tjenes hele indkomsten af én af ægtefællerne og i den anden familie er der to indkomster på 168.000 kr., er der i dag en, skal vi sige ulempe ved, at hele indkomsten tjenes af én person, som svarer til 13.500 kr. Vi har opnået det, at i 1988, når skattepakken er gennemført, vil ulempen være svundet ind til 11.000 kr. Så vi er altså gået et lille skridt fremad for familier på dette felt.

Men jeg kan måske glæde SF og hr. Rahbæk Møller med at sige, at den fordel, som vi har skaffet her, altså kun virker, indtil man kommer op på en samlet indkomst på ca. 400.000 kr. Når man kommer derover, har vi faktisk ikke fået én indkomst-familiernes situation forbedret; så er den faktisk blevet en lille smule vanskeligere.